

The Storyteller's Guild presenterar

BLOD

en rollspelsadaption av Lars Norens pjäs
av
Ola Sundin

Publikens Var

"Blod"

Laddat och gripande,
Lysande omarbeting
vellspel från drama till

BLOD

Your bleeding heart cries
Look straight up. Look at the sun
This song's for her. Her requiem
Open Wide. Let me see
A poisoned soul in agony
Self pity strangles me

- My Dying Brides From Darkest Skies -

Förord	1
Synopsis	1
Scenariot	1
Spelledarinformation	2
AKT I	3
<i>Scen 1: Introduktionen</i>	3
<i>Scen 2: Intervjun</i>	3
<i>Scen 3: Middagen</i>	4
AKT II	5
<i>Scen 1: Catarinas monolog</i>	5
<i>Scen 2: Boksigneringen</i>	5
<i>Scen 3: Besöket</i>	6
AKT III	7
<i>Scen 1: Bråket</i>	7
<i>Scen 2: Middagen</i>	7
<i>Scen 3: Ernestos monolog</i>	8
AKT IV	9
<i>Scen 1: Grålet</i>	9
<i>Scen 2: Föreningen</i>	9
<i>Scen 3: Ramons monolog</i>	10
AKT V	11
<i>Scen 1: Upptäckten</i>	11
<i>Scen 2: Intervju med Ramon</i>	12
<i>Scen 3: Avrundningen</i>	12
Appendix	
<i>Utdrag ur "I skuggan av taggtråd"</i>	A-I
<i>Ramons sista scenbeskrivning</i>	A-I
<i>Paolos teckning</i>	A-II
Rescensioner av teaterpjäsen	A-III
<i>Oidipus som hiv-positiv bög</i>	A-III
<i>Radio P1:s recension</i>	A-IV

Förord

BLOD är en pjäs skriven av Lars Norén, en ganska dålig pjäs faktiskt. Jag såg den på Hipp i Malmö tillsammans med ett par studenter från Drama-Teater-Film i Lund och varken de eller jag var särskilt imponerade av vare sig skådespeleriet eller dialogen. Som den stört-rutade rollspelare jag är upplyste jag de andra om att jag minsann sett betydligt bättre rollprestationer av fjortonåriga rollspelare. Idén låg och grodde någon månad innan jag slutligen beslutade mig för att göra ett försök att skriva om pjäsen till ett friform-scenario för tre spelare. Detta är resultatet...

Synopsis

BLOD är berättelsen om ett gift par, Catarina och Ernesto, som flytt från Chile och den militärdiktatur som förtryckt landet och dess befolkning. De lyckades tillsammans ta sig till Paris och har de senaste sexton åren bearbetat sina upplevelser av tortyr och misär. Det värsta av allt är att de var tvungna att lämna efter sig sin då åttaårige son, Paolo, på ett sjukhus. Han hade brutit foten och var intagen när juntan började jaga paret och de flydde hals över huvud med hopp om att en dag kunna återvända för att hämta Paolo.

Ernesto har med åren mer och mer släppt tanken på att någonsin få återse sin son, men har trots det fortsatt för att inte beröva sin fru den lilla strimma hopp hon nu lever på. Catarina har också på sitt eget sätt tappat hoppet om att någonsin få återse sin älskade son, men har trots det hållit skenet uppe eftersom hon är rädd att utan den gemenskap sökandet efter sonen ger skulle deras äktenskap rasa samman. Hon har skrivit en bok om sitt liv i koncentrationslägret, flykten och rehabiliteringen samt sökandet efter sonen.

Ernestos och Catarinas äktenskap är bara ett äktenskap på pappret. Deras sexliv har varit obefintligt de senaste sju åren. Ernesto har länge känt sig attraherad av yngre män och för två år sedan träffade han Ramon och förälskade sig. På grund av sin frus bräckliga mentala hälsa har han inte vågat berätta det eller begära skilsmässa.

Ramon växte upp på ett barnhem i Chile och lämnade landet i vuxen ålder. Han har inte så många minnen från sin barndom och de få han har är han ovillig att dela med sig av. Han har ett svårt minne av en sjukhusvistelse för en bruten fot.

Det hela kompliceras av att Ramon fått HIV och inte vet hur han ska berätta det för Ernesto. Han vill att de två ska flytta ihop och bygga sig ett liv tillsammans, men fruktar att Ernesto ska lämna honom på grund av sjukdomen. Inte heller blir det bättre av att Ramon och Catarina träffas och att Catarina förför honom. Det tragiska i det hela är naturligtvis att Ramon inte är någon annan än Paolo och att han troligtvis smittat sina båda riktiga föräldrar med HIV.

Tragedin fullbordas när Ernesto trampar in i Ramons lägenhet just när Ramon och Catarina legat med varandra och hela den fruktansvärda sanningen går upp för de inblandade. Det hela resulterar i att Ramon inte klarar traumat utan slår ihjäl sina föräldrar och anmäler sig själv till polisen.

Scenariot

Scenariots ram är kulturprogrammet Imago och spelledarens primära roll blir dess programledare, Françoise Garret. Resultatet av detta kan tyckas bli att spelarna (utom Ramon i vissa scener) de facto kommer att spela skådespelare som spelar Ernesto och Catarina. Så kanske är fallet, men scenariot kan också ses som Ramons min-

nesbilder när dokumentären om mordet görs. Naturligtvis kan inte Ramon veta hur Catarina och Ernesto känner i de olika scenerna eller vad som egentligen hände, men det kan vi ju strunta i.

Anledningen till att Imago gjort denna dokumentär är naturligtvis att Catarina intervjuats i programmet.

Spellearinformation

BLOD är mer improviserad teater än rollspel och sålunda är det mest spelarna som kommer att vara sysselsatta. Spelldaren har en något mer tillbakadragen roll än i normala scenarion. Den viktigaste funktionen för spelldaren är att sätta stämningen med hjälp av sceneriet, dvs beskrivningen av miljön och utnyttjandet av musik. I scenariot finns skrivna interludium, men dessa kan naturligtvis utökas och modifieras beroende på vad som egentligen händer i scenerna. Meningen med interludiumen är helt enkelt att knyta ihop scenerna så att produkten blir någon form av berättelse.

Varje scen beskrivs med var den utspelas, en kort beskrivning av hur det ser ut (brodera gärna ut), vem som är med i scenen och en kort beskrivning av handlingen. Handlingen är hur scenen bör gestalta sig, men det beror ju väldigt mycket på hur spelarna tolkar de instruktioner de har i sina manus.

Scenariot är tänkt att utspelas över fem veckor, dvs en akt tar en vecka.

BLOD bygger på stämning och känslor. Det är en uttalad tragedi och troligtvis blir det svårt att hitta någon *comic relief* i scenariot. Stämningen ska vara spänd, laddad och känslomässig - överdramatisera gärna. Uppmuntra spelarna att överdramatisera mycket, långa konstpauser, dramatiska poser, högljutt tal med mycket anklagelser.

Spelarnas manus ska delas ut innan sessionen inleds. På dessa finns varje scen med sitt namn och vilka personer som är med, dessutom finns en kort instruktion till rollpersonen vad han ska göra. Det som står med kursivt är information till *spelaren*. Spelarna **ska** läsa hela sitt manus innan spellets början! Mellan varje akt hålls en kort paus där spelarna ges tillfälle att läsa manuset för akten mer noggrant. Tänk på att Ramon inte har några riktiga instruktioner för scen 3 i akt V, de delas ut när den ska spelas.

AKT I

Scen 1: Introduktionen

i vilken dokumentären om Catarinas död presenteras

Presentation (läses av spelledaren): "Godafn och välkomna till ännu ett avsnitt av *Imago*. Ikväll kommer vi att vandra längs en något annorlunda väg... vi ska följa tragedins våta fotsteg på väg mot dödens kalla och mörka boning. Vi ska, i tårarnas och blodets förfärliga skugga, försöka med konststycket att klä av en själ och titta in i dess svarta och infekterade inre. Vi kan naturligtvis aldrig förstå vad som driver en ung man till så vedervärdiga dåd som vi kommer att få bevittna i kväll, men vi ska trots det försöka.

För några veckor sedan intervjuade jag Catarina Escobar med anledning av hennes bok "I skuggan av taggträd". Denna fantastiska bok om en kvinnas kamp för sitt barn blev hennes arv till eftervärlden - idag ligger Catarina Escobar begravd på Cimetière du Père Lachaise. Hon mördades brutalt tillsammans med sin man... i kväll söker vi svaren på några av de frågor som hennes död efterlämnat.

Den kedja av händelser som skulle komma att leda till Catarina och Ernesto Escobars död började med en intervju jag gjorde med Catarina för några veckor sedan. Vi ska titta på ett utdrag av den intervjun..."

Scen 2: Intervjun

Catarina intervjuas i TV

Plats: En TV-studio

Personer: Catarina, intervjuare, Ernesto (hemma), Ramon (hemma)

Sceneri: En varm studio med kameramän, sladdar och spotlights.

Handling: Catarina har bjudits in till TVs kulturmagasin *Imago* för en intervju med anledning av hennes nyutkomna bok. Programledaren, Francois Garret, är den som ska göra intervjun. Samtidigt sitter Ernesto och Ramon i sin respektive lägenhet och tittar på programmet.

Ernesto

Din fru ska framträda i kulturmagasinet *Imago* med anledning av sin nyutkomna bok. Titta på programmet...

Ramon

Du sitter hemma i din ostädade etta och läser en bok. TV:n är påslagen för att du inte ska känna dig alltför ensam och övergiven.

Catarina

Du är inbjuden av Francois Garret, kulturmagasinet *Imago*:s programledare, för en intervju med anledning av din nyutkomna bok, *I skuggan av taggträd*. Du är berört nervös och osäker. Du skulle aldrig ställt upp om det inte var för att Francois lovat att de skulle prata om din son och att hans bild skulle visas. Det är kanske hopplöst, men det kanske kan ge någonting.

Placera Catarina i mitten på en stol, de andra spelarna på vars en sida av rummet. De kommer att se intervjun med Catarina på TV.

Francois är en ointyckt programvärd för *Imago*. Han har sinne för dramatik och är en duktig talare, han är också kokett och självupptagen.

På samma kyrkogård ligger Edith Piaf, Jim Morrison och Frederic Chopin.

Sätt dig ner hos Catarina och hoppa in i intervjun med henne. Förslag på tänkbara frågeomnen är

Varför han lämnade Chile
Polsfärdören i Chile
Sonen Paolo
Livet i Paris
Saknaden efter Paolo
Äktenskapet med Ernesto

Använd utdraget ur hennes bok, läs högt ur det eller låt Catarina göra det.

Det är nu Ramon får första gången får se hur Ernestos hustru ser ut. Det är nu hans nyfikenhet på henne väcks.

Under programnets gång visas det bilder från Catarinas liv och i slutet visas en bild på den åttaårige Paolo tillsammans med *Imago*:s telefonnummer, ifall någon kanske skulle känna igen pojken.

"Middagen" utspelar sig
samma kväll som "Intervjun".

Scen 3: Middagen

i vilken Catarina och Ernesto äter en tyst middag

Interludium: Efter intervjun begav sig Catarina hem. Hon visste att Ernesto väntade vid middagsbordet och hon hoppades att han hade sett programmet. Hon kände sig inte riktigt tillfreds med sin insats och hon var orolig att hennes man skulle tycka att hon gjort ett alldeles för blekt framträdande.

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ernesto och Catarina

Sceneri: En luxuös våning med smakfull inredning.

Handling: Efter TV-framträdandet kommer Catarina hem. Hon är nedslagen efter en patetisk (i hennes ögon) prestation i TV. Hon söker tröst och kärlek från sin man men möts av kyla och ointresse.

Ernesto

Behandla Catarina vänligt, men ignorera henne nästan. Du vågar inte engagera dig i hennes problem längre. Ditt sinne är upptaget av ditt förhållande med Ramon och hans ständiga tjat om att du ska lämna Catarina. Var distraherad, tänk länge innan du säger något och försök att inte bli inbegripen i samtal om någonting som verkligen betyder någonting. Undvik konfrontation.

Catarina

TV-programmet gick inte bra. Prata med Ernesto om ditt framträdande, tror han att någon kommer att känna igen bilderna på er pojke, tror han att någon är intresserad av er historia, varför pratar han aldrig med dig, varför älskar han aldrig med dig, varför, varför...? Låt inte känslorna rusa iväg.

Scenen får inte bli för utdragen. Det är lågt tempo och stämningen ska vara ödesmättad och spänd.

AKT II

Scen 1: Catarinas monolog

i vilken vi får se in i hennes själ

Interludium: *Vem var egentligen Catarina? Vi ska stanna upp ett kort ögonblick för att blicka in i hennes inre...*

Plats: Catarinas och Ernestos vardagsrum

Person: Catarina

Sceneri: Catarina sitter i en svart fåtölj.

Handling: Catarina berättar om vad hon känner och sitt liv.

Catarina

Berätta om ditt liv med Ernesto, berätta om Paolo. Berätta om vad som hände vid förhören i Chile, beskriv dina känslor och tankar.

Beskriv hur du ser Catarina, hennes tankar och känslor. Vem är hon egentligen?

Scen 2: Boksigneringen

i vilken Catarina och Ramon möts

Interludium: *Dagarna släpade sig fram i samma gamla spår som alltid för Catarina. Ernesto gav sig iväg tidigt varje morgon och kom hem sent på kvällen. Catarina hade inte längre boken att sysselsätta sig med utan fördrev dagarna med att titta på tvåloperor och läsa gamla böcker. Hon kände att hon var i desperat behov av mänsklig kontakt, någon att prata med. Hon visste rent intellektuellt att hennes äktenskap med Ernesto inte skulle kunna räddas, men i djupet av sitt hjärta vägrade hon ge upp så lätt.*

Hennes framträdande i Imago hade väckt intresse för hennes bok och en av Paris bokaffärer hörde av sig med en förfrågan om en boksignering vilket Catarina tackade ja till. Så kom det sig att hon en dag befann sig i bokaffären varmt omhändertagen av en vacker yngling vid namn Ramon.

Plats: En av Paris bokaffärer

Personer: Catarina och Ramon

Sceneri: En medelstor bokhandel.

Handling: Catarina är i en bokaffär för att signera sin bok. Ramon råkar faktiskt arbeta i den affären och när han fick veta att Ernestos fru skulle signera sin bok i affären såg han till att vara där då. Han visar henne stor uppmärksamhet och förutom att få en egen kopia signerad ser han till att hon får kaffe och att hon har det bra.

Ramon

Ditt intresse för Catarina väcktes när du såg hennes framträdande i Imago, det var du som övertalade ägaren att bjuda in henne. Se det som ett sätt att kanske komma Ernesto in på livet, om han vägrar svara på dina samtal kan du kanske lyckas via Catarina.

Catarina är sannerligen en attraktiv kvinna för sin ålder, försök avgöra om hon finner dig attraktiv.

Var charmant mot Catarina, se till att hon känner det som om du var attraherad av henne. Rör vid henne *lite* för ofta, när du frågar om hon behöver någonting viska det i hennes öra.

Monologerna kräver oerhört mycket av spelarna. Tanken är att varje spelare ska utveckla sin karaktär i monologerna. Syftet är att de ska "tvingas" att reflektera över sin karaktärs känslor.

Gör ett markant bryt (tryck handgripligen ner spelaren i en stol eller något liknande samtidigt som du läser interludiet) och låt spelaren källa monologen.

"Boksigneringen" utspelar sig veckan efter första akten.

Catarinas sårbara sexualitet väcks av Ramon, längtan och åtrå planteras i Catarina.

Ta själv rollen som olika personer som kommit för att få Catarinas bok signerad eller helt enkelt bara vill ha Ramons hjälp att hitta böcker.

Försök presentera situationer där Ramons kan visa upp sin inställsamma sida.

Catarina

Den vackre ynglingen som ger dig så mycken uppmärksamhet är onekligen en vacker man, verkar han vara intresserad av dig? Vågar du ta kontakt? Någon att prata med, som verkligen lyssnar, skulle onekligen vara behövt.

Scen 3: Besöket

i vilken Ramon besöker Catarina

Interludium: *Dagarna efter boksigneringen tänkte Catarina inte på någon annan än Ramon. Hans varma ögon och angenäma sätt mot henne väckte hennes sociala behov till liv igen. Det var många år sedan hon träffat någon som verkligen brydde sig om henne och vad hon tyckte. Hon visste att hon ville träffa honom igen för att prata med honom, för att känna sig som en fullvärdig människa igen. Någon dag efter boksigneringen gick hon medvetet omedvetet mot bokaffären igen för att se om de hade någon intressant bok. Naturligtvis var det för att träffa Ramon. De åt lunch tillsammans och inledde på så sätt sin vänskap.*

Dagarna gick och Catarina vågade inte riktigt ta för mycket kontakt med Ramon, rädd att han skulle tolka det som en invit till mer än bara vänskap. En dag ringde det på dörren vid lunchtid och där stod han...

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ramon och Catarina (senare Ernesto)

Sceneri: En lyxöds våning med smakfull inredning.

Handling: Ramon har förtvivlat försökt få tag i Ernesto de senaste dagarna. Han har fått reda på att han är HIV-positiv, troligtvis från ett av de tillfälliga ligg han haft de senaste månaderna. Ernesto har kategoriskt undvikit att ringa tillbaka och nu har Ramon bestämt sig för att besöka Catarina. Plötsligt kommer Ernesto hem och blir obehagligt överraskad.

Ramon

Du har tröttnat på Ernestos oförmåga att besvara dina samtal. Du bestämde dig för att besöka Catarina i hemmet - Ernesto har bara förbjudit dig att ta kontakt med *honom* där. Du hoppas att sätta lite fart på honom och skrämma honom att ta kontakt med dig. Du behöver verkligen honom nu, du behöver hans varma omfamning och hans mjuka, lugna stämma som säger att allt är bra, att allt kommer att ordna sig.

Oron och ångesten över ditt HIV-besked sliter verkligen i ditt inre och du behöver verkligen någon att tala med nu, du behöver någon som bryr sig om dig.

Berätta *inte* för Catarina om ditt och Ernestos förhållande, berätta ingenting om din HIV.

Catarina

Det är en vanlig dag för dig, Ernesto gick till kliniken i morse och du har spenderat dagen med att se på TV och läsa några böcker. Du är uttråkad och rastlös.

Ernesto

Det var ovanligt lite att göra på kliniken idag så du kommer hem i rimlig tid. Få ut Ramon ur lägenheten med så lite tumult som möjligt. Försök uttröna vad han sagt till Catarina och varför han var där.

Ernesto är inte med i scenen från början. Låt honom komma in i något kritiskt ögonblick eller när scenen börjar kännas krystad.

AKT III

Scen 1: Bråket

i vilken Ernesto bråkar med Ramon om besöket

Interludium: Ernesto var inte bara upprörd över Ramons tilltag, han var också oroad över hans vänskap med Catarina. Livrädd och svartsjuk gav han sig iväg senare på kvällen för att beöka Ramon och prata allvar med honom.

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Ramon och Ernesto

Sceneri: En illa städad och liten etta. Det luktar unket av otömda askkoppar och inpyrd svett. Från köket ringlar en odör från möglig disk och gamla soppsåsar. Överallt ligger gammal tvätt och tidningar, tomma ölburkar och vinflaskor. På golvet ligger en madrass, obäddad och med sängkläder som inte tvättats det senaste halvåret. Några bögtidningar och hopknycklat toalettpapper ligger slängda kring madrassen. En lite fjortontums TV står på en ölback vid sängens fotände.

Handling: Ernesto är upprörd över att Ramon varit i hans lägenhet och pratat med Catarina. Han är orolig för att Ramon sagt mer än Catarina medgivit. Han är så upprörd att han dessutom tänker bryta sin relation med Ramon.

Ernesto

Ramon har varit i *din* lägenhet och umgåtts med din fru en hel förmiddag, Gud vet vad han hasplat ur sig till henne, som hon inte talat om för dig. Catarinas psykiska hälsa är inte särskilt god och Ramon kan inte springa omkring och göra henne upprörd.

Kanske är det dags att göra slut med Ramon? Du är osäker på om det bara är din upprördhet och ilska som får dig att känna det så eller om det faktiskt är så.

Tala med Ramon, tala om ert förhållande, om deras förhållande. Var sansad, men visa att du är upprörd, försök få honom att förstå vad sådana tilltag kan leda till.

Ramon

Du är så oerhört glad att Ernesto äntligen tagit kontakt med dig. Försök hålla samtalet på en glad och trevlig nivå, tala om för Ernesto hur mycket du saknat honom, ta på honom, krama honom.

Scen 2: Middagen

i vilken Catarina bjudit in Ramon på middag

Interludium: Catarina hade mer och mer börjat inse att deras äktenskap inte stod att rädda och brydde sig mindre och mindre om vad Ernesto tyckte och tänkte. Hon behövde vänner, intellektuell stimulans. Hon betämde sig för att bjuda Ramon på middag en kväll, men talade inte om det för Ernesto förrän han kom hem på kvällen...

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ernesto, Catarina och Ramon (senare)

Sceneri:

Handling: Catarina har bjudit in Ramon till en middag med henne och Ernesto. Naturligtvis har hon inte vågat berätta det för Ernesto

Ernesto skyller på mycket arbete och ger sig iväg i den regniga natten.

Catarina har tröttnat på Ernestos ofärmåga att uppfylla hennes mest basala behov av trygghet och bekräftelse.

Låt Ramon ringa på dörren i samma ögonblick som Catarina berättat att hon bjudit en middagsgäst.

eftersom hon inte är säker på hur han skulle reagera. Han är *inte* glad åt middagen och försöker avsluta den så smidigt som möjligt.

Ernesto

Vad har hon nu hittat på? En middag? Du har haft en jobbig dag och vill helst av allt bara titta på tv och ta en whisky. Försök avstyra middagen, men inte för ihärdigt, hon får ju inte misstänka att det beror på Ramon.

Catarina

Bry dig inte om vad Ernesto tycker, du ska minsann ha en trevlig middag med lite stimulerande konversation. Kan inte Ernesto ge dig det får du väl söka det någon annan stans. Middagen blir av...

Ramon

Var artig och belevad. Var lite för trevlig mot Catarina, flörta lite med både henne och Ernesto. Känn honom på pulsen...

Scen 3: Ernestos monolog

i vilken Ernesto försvarar sig

Interludium: *Vad var det egentligen som hade gjort Ernesto till den han var? Vi lyssnar på vad han själv har att säga...*

Plats: Ernestos och Catarinas vardagsrum

Person: Ernesto

Sceneri: Ernesto sitter i en vit lädersoffa.

Handling: Ernesto berättar om sig själv och vad han känner innerst inne.

Ernesto

Berätta om varför ditt och Catarinas liv blivit som det blivit, tala om hur det var förr, hur det är nu. Berätta om Ramon och ert förhållande, varför förälskade du dig i honom?

Beskriv helt enkelt hur du ser Ernesto, hur han är och hans känslor är.

AKT IV

Scen 1: Grälet

i vilken Ernesto och Catarina rensar luften

Interludium: *Stämningen mellan Catarina och Ernesto blev mer och mer tryckt. Ernesto verkade inte bry sig om någonting som Catarina tyckte eller tänkte. Trots de starka band som fanns de två emellan började Catarina mer och mer hata sitt liv. Hon behövde verkligen närhet, ömhet och kärlek. Hon bestämde sig för att göra ett sista försök att väcka den Ernesto hon en gång förälskat sig i...*

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Catarina och Ernesto

Sceneri:

Handling: Catarina känner att hon behöver närhet och ömhet och gör ett försök till att förföra Ernesto. Han avspisar henne dock med att han är för trött, har ont i ryggen, för mycket att tänka på. Alla de uppdämda känslor Catarina haft bubblar ur henne och ett rejält gräl tar sin början.

Catarina

Du känner en tomhet inom dig. Du har ingenting som sysselsätter dig på samma sätt som när du skrev boken. Längtan efter Ernestos famn, eller en famn vilken som helst, gör sig påmind. Saknaden av ett fysiskt förhållande, bristen på kärlek i ditt liv bedövar dig.

Försök få lite ömhet och kärlek från Ernesto, försök prata med honom om ert liv, vad som gått fel. Nämn *inte* någonting om dina tankar på att lämna honom. Bli gärna upprörd och högljudd om så skulle behövas.

Lämna upprört lägenheten när du känner att scenen är uttömd...

Ernesto

Du har sett fram emot en lugn och stilla kväll med en god bok, Mozart och några glas vin. Undvik alla försök till fysisk kontakt eller djupare samtal, gör det på ett indirekt sätt. Avspisa inte försöken i direkta ordalag, du har mycket att tänka på, huvudvärk, ont i ryggen, utarbetat etc. Bli upprörd om det känns rätt, men överdriv inte. Försök styra in samtalet på någonting betydligt mer trivialt.

Scen 2: Föreningen

i vilken Catarina förför Ramon

Interludium: *Catarina lämnade förtvivlat lägenheten efter grälet och rusade blint iväg i natten. Utan att egentligen själv vara medveten om det drogs hon mot Ramons lägenhet. Hon visste inte riktigt varför, eller kanske vågade hon bara inte erkänna det. Hon ringde med en darrande hand på dörren till Ramons lägenhet...*

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Catarina och Ramon

Sceneri:

Handling: Catarina har i förtvivlan givit sig iväg till Ramons lägenhet för att där försöka få det hennes man vägrar ge henne - värme, ömhet och kärlek. Ramon ser ett gyllene tillfälle att ge igen på Ernesto och låter sig med lite motsträvighet förföras. Hans HIV ägnar han endast en flyktig tanke.

Mötet med Ramon har satt Catarinas känslor i jungfring. Hon behåver desperat få känna sig åtrådd som kvinna och hoppas att Ramon kan ge ge henne det hon så länge längtat efter.

Intimiteten mellan Catarina och Ramon kan vara svår att spela. Om spelarna verkar osäkra på hur de ska hantera det hela berättar du helt enkelt vad som händer.

Försök åtminstone få spelarna att ligga bredvid varandra när scenen avslutas.

Catarina

Längtan efter mänsklig kontakt är överväldigande, plötsligt gör sig hela din känslotomma tillvaro sig påmind. Du minns inte när du sist kände dig attraherad av någon. Grälet med Ernesto har fått dig att bestämma dig, du *ska* lämna honom - så småningom...

Nästan omedvetet har du sökt dig hem till Ramon för att där söka den kärlek du inte får av din man. Det är länge sedan du förförde någon och du vet inte riktigt hur du ska gå till väga, agera nervöst och lite osäkert. Se dock till att Ramon verkligen förstår att du vill ligga med honom.

Ramon

Ännu en ensam, ångestfylld kväll - Ernesto har inte hört av sig på länge. Det börjar mer och mer gå upp för dig att han lämnat dig åt ditt eget öde. Han hade inte ens hyfs nog att tala ut om det med dig, det gör dig verkligen besviken, ledsen och förbannad.

Utnyttja situationen, kanske som hämnd för Ernestos svek. Catarina är en attraktiv kvinna och det var *länge* sedan du låg med en kvinna. Skit i att du har HIV, beskedet kanske var felaktigt, tala i alla fall *inte* om det för henne.

Låt Catarina ligga kvar medan Ramon håller sin monolog. Antingen kan du låta honom ligga kvar bredvid Catarina eller låta honom resa sig. Huvudsaken är att han tar plats vid Catarinas sida igen när monologen är avslutad (för att nästa scen ska fungera så bra som möjligt).

Scen 3: Ramons monolog

i vilken vi får en inblick i Ramons själ

Interludium: Vad drev egentligen Ramon till att bedra sin älskare med dennes egen hustru? Hör vad han själv har att säga...

Plats: Hos Ramon

Person: Ramon

Sceneri:

Handling: Ramon berättar om sitt liv och sina känslor.

Ramon

De vill veta vem du egentligen är, vad som rör sig inuti ditt huvud. Berätta om din längtan, din ångest. Gör det med passion och kraft, använd hela kroppen.

Berätta hur du uppfattar Ramon och hans situation, gör det i abstrakta ordalag. Gå inte in på konkreta händelser, använd hans känsloliv och hans inre tankar. Berätta gärna om din HIV, hur du fick den, hur beskedet kändes, kaoset, ångesten...

AKT V

Scen 1: Upptäckten

i vilken Ernesto kommer på Ramon och Catarina

Interludium: Ernesto väntade på att Catarina skulle återvända, men insåg snart att hon skulle vara borta ett bra tag. Han blev livrädd att hon kanske aldrig mer skulle komma tillbaka och gav sig ut i ett fåfängt försök att hitta henne. Han slutade på en billig bar där han satt och drack några dry martini och lät ångesten skölja över sig. Kanske kunde Ramon hjälpa honom att bli av med den...

Han begav sig hem till Ramon för att tala med honom, för att gråta mot hans starka bröst, för att söka tröst hos hans smidiga unga kropp. Ernesto torkade sina tårar innan han öppnade Ramons dörr med sina nycklar och klev in i den nedsläckta lägenheten...

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Ernesto, Ramon och Catarina

Sceneri:

Handling: Ernesto känner sig nere och övergiven efter grålet med Catarina och efter att ha suttit på en bar några timmar beger han sig hem till Ramon för att försöka lappa ihop deras förhållande. Oturligt nog kommer han in på scenen just efter det att Ramon och Catarina älskat med varandra. Misären är total!

Någon gång under den följande diskussionen får Catarina syn på en gammal barnteckning som hänger på väggen, den föreställer ett barn i rullstol med gipsat ben. Från rullstolen hänger en röd ballong och två vuxna, en man och en kvinna, går bort från barnet. När hon frågar om teckningen berättar Ramon att det är det enda han minns från sin barndom i Chile, teckningen gjorde han när hans föräldrar lämnade honom på et sjukhus när han var liten. Den hemska sanningen går upp för de inblandade - Ramon är Ernestos och Catarinas försvunne son!

Ernesto

Efter grålet med Catarina flydde du lägenheten och vandrad iväg längs Paris gator mot någon bar. Du satt där i fyra dry martini och vandrade sedan iväg i natten mot Ramons lägenhet. Du såg att det var mörkt i lägenheten, antingen var Ramon inte hemma eller så sov han. Hur som helst öppnade du dörren med din nyckel och klev in.

Släpp alla dina känslor lösa, låt allt det du hållit tillbaka i alla år välla fram. Varför? Hur kunde han? Hur kunde hon? Ställ till en scen!

Ramon

Njut av situationen, var lite kaxig och nedlåtande mot Ernesto. Teckningen är från din barndom, det enda du har kvar.

Catarina

Situationen är ett faktum. Du känner egentligen inte att du gjort någonting fel, men är orolig för hur Ernesto ska klara situationen. Försök lugna honom, var rationell. Framför allt - försök lösa situationen, tala med Ernesto. Visa att du faktiskt bryr dig om honom, håll om honom, trösta honom.

I slutet av scenen låter du Catarina få syn på en barnteckning som ligger överst i en hög papper, eller bara låt teckningen singla in i mitten av spelarna. (Teckningen finns i appendixet).

Det är teckningen som förkopplingsris ska få de inblandade att förstå att Ramon är Paolo.

När det gått upp för karaktärerna vem Ramon egentligen är bryter du scenen och sätter Ramon ner.

Brytet mellan scenerna bör köras abrupt och snabbt. Det måste framgå klart av scenbytet att vi nu återvänt till Imago och att Francois nu intervjuar Ramon.

Scen 2: Intervju med Ramon

i vilken svar krävs

Plats: Fängelsets besöksrum

Personer: Francois Garret och Ramon

Sceneri:

Handling: Francois avslutar sin intervju med Ramon och vi rycks ur Ramons minnen.

Francois

"...vad var det *egentligen* som fick dig att mörda dina föräldrar i det ögonblicket?"

Ramon

Du mördade Ernesto och Catarina när det gick upp för dig att de var dina riktiga föräldrar. Du hämtade en stor förskärare i köket, som i trans, och högg ihjäl först Ernesto där han stod och sedan Catarina. Du skar och skar och skar... det var blod överallt, överallt. I två dagar låg du i sängen tillsammans med liken innan du gick till polisen i dina blodiga kläder och berättade vad som hänt. Nu sitter du här, dödsdömd på grund av din sjukdom...

Du sitter i fängelsets besöksrum med handklovar. Francois sitter mitt emot dig och du vaknar upp med ett ryck. Svara på Francois frågor med likgiltig röst, oroa dig för hur du ser ut i TV, le och småskratta utan känslor.

Scen 3: Avrundningen

i vilken Francois avslutar dokumentären

Francois avslutar med orden:

"Catarina Escobar lämnade efter sig boken *I skuggan av taggtråd*, ett gripande drama om hennes liv i Chile och i Paris. Hennes länge saknade och älskade son Paolo Escobar mördade henne och hennes man, sina föräldrar, och kommer själv att dö av AIDS. En i sanning tragisk berättelse, lika smärtsam som vacker.

God natt och välkomna åter om två veckor då vi talar om Salvador Dahli och hans udda konstverk, se oss då..."

Förslag på ämnen att ta upp i intervjun

Varför?
Ramon HIV
Saknaden
Hans egen död
Friheten

Den här informationen finns inte med i Ramons manus. Ge den till honom samtidigt som du säger Francois replik.

Låt inte Ramon få för mycket tid på sig att kasa.

Utdrag ur "I skuggan av taggträd"

"Det är svårt att förstå hur djup en människa egentligen är. När jag tvingades lämna min sin, Paolo, på sjukhuset i Chile började jag tappa fotfästet. och när vi installerat oss i Paris halkade jag och föll. Det tog mig närmare tio år innan jag slutligen träffade botten. Min bok är det enda sätt jag har att klättra upp igen, jag kommer troligtvis aldrig att komma upp ur den mörka kalla brunnen någonsin. Den enda tröst jag har är att jag åtminstone klättrat så långt att jag kan se ljuset som silar ner ovanifrån. Även om jag aldrig kommer att sitta på brunnslocket och sola mig kommer jag i alla fall att kunna känna värmen ovanifrån."

"Paolo satt där, i rullstolen, med sitt gipsade ben och den röda ballongen i handen. Han tittade på mig med tårfyllda ögon och frågade "varför måste ni ge er av". Jag strök bort tårarna från hans kind och svarade att vi inte hade något val, Chile var farligt för oss. Jag lovade honom att vi skulle komma tillbaka för att hämta honom så snart faran var över. Han tog min hand och kramade den så hårt att hans små knogar blev alldeles vita och tittade på mig med sin stora bruna ögon. "Ta mig med mamma, lämna mig inte här". Det ögonblicket var det svåraste i hela mitt liv, jag visste att jag var tvungen att lämna honom, men kunde inte förmå mig att släppa hans hand. Ernesto fick slita mig från hans grepp och dra iväg mig till sjukhusets grind. Bakom mig hörde jag Paolos förtvivlade skrik och hjärtskärande gråt. Ingen förälder kan göra någonting sådant mot sitt eget barn och gå oförstörd ur det. Jag levde i ett emotionellt tomrum i flera månader efteråt och kan inte minnas att jag över huvud taget ens andades."

"Idag vet jag kanske att jag aldrig kommer att få återse Paolo, men jag accepterar det inte. I sexton långa år har jag letat efter honom, i sexton långa år har jag låtit mitt äktenskap tyna bort. Priset för att acceptera det oundvikliga och högt säga 'jag kommer aldrig att återse min älskade son' är alldeles för högt. Det finns ingenting i hela världen som mäktar mer än förlusten av sitt barn. Vetskapen att han finns där någonstans och att jag svikit mitt löfte till honom sitter som en klump is runt mitt hjärta."

Ramons sista scenbeskrivning:

Du mördade Ernesto och Catarina när det gick upp för dig att de var dina riktiga föräldrar. Du hämtade en stor förskärare i köket, som i trans, och högg ihjäl först Ernesto där han stod och sedan Catarina. Du skar och skar och skar... det var blod överallt, överallt. I två dagar låg du i sängen tillsammans med liken innan du gick till polisen i dina blodiga kläder och berättade vad som hänt. Nu sitter du här, dödsdömd på grund av din sjukdom... Du sitter i fängelsets besöksrum med handklovar. Francois sitter mitt emot dig och du vaknar upp med ett ryck. Svara på Francois frågor med likgiltig röst, oroa dig för hur du ser ut i TV, le och småskratta utan känslor.

Radio P1:s recension

Observera att detta är ett radiomanus. Det kan skilja sig från den version som har gått ut i etern.

Hipp: Blod, av Lars Norén. Regi Göran Stangertz. Rec: Maria Edström. Sämt 29.1.96.
Påannons: I helgen hade en pjäs av Lars Norén, "Blod", Sverigepremiär på Hipp i Malmö. Pjäsen hade sin ur-premiär i Köpenhamn i höstas, skrevs i början på 90-talet och finns utgiven i samlingsvolymerna med titeln "De döda pjäserna" som kom ut i höstas. "Blod" har ett tydligt Oidipus-tema, det handlar om Eric och Rosa som flyr från Pinochets Chile och var tvungna att lämna sin åttaårige son, tjugo år senare i Paris återser de honom med ödesdigra konsekvenser. På Hipp ser vi Lars Passgård, Nina Gunke, Monica Stenbeck och Mats Rudal i rollerna i detta Oidipus-inspirerade drama, där Göran Stangertz stått för såväl regi som scenografi och kostym. Maria Edström var på Sverige-premiären för "Blod" på Hipp i fredags. På affischen till "Blod" signerad Bente Lykke Möller ringlar sig rosa-röda blodbanor, som en köttig växt, vacker och skrämmande. Och blodet rinner som en bärare av många betydelser genom Lars Noréns pjäs. Blodet är kärlekens färg, blodet är våldet, blodet är födandet, livet och döden. I blodet finns vår tids farsot, HIV-viruset, och blodskam är ett annat ord för incest.

I "Blod" har Lars Norén vävt in Oidipus-myten i historien om Rosa och Eric och deras son Luca, men han har också använt sig av formen, av det grekiska dramats öppna berättande där vi åskådare ser rollgestalternas blindhet. Om schablonbilderna av Lars Noréns dramatik är att det handlar om medelklassmänniskor helt intrasslade i och upptagna av sina relationer och sin inre brist, så gör ödesbestämtheten i "Blod" ett annat bärande tema, som även finns i många av hans andra pjäser, tydligt. Detta om personernas varande i världen, hur de genomströmmas av tiden, och av tidens smärta. Tortyr, kriget i Bosnien, AIDS-epidemin finns som något påtagligt, närvarande och verkligt, något som slinker förbi TV-skärmens skyddande hinna och tar sin boning i rollgestalterna.

Det också TV-mediet som bildar ramen i "Blod" - pjäsen börjar med en intervju med Rosa i kulturmagasinet "Imago", där hon berättar om sin bok, som bla handlar om sorgen och saknaden efter den aldrig återfunna sonen, och pjäsen slutar med samma programs intervju med sonen Luca, som sitter inspärrad efter att ha bragt båda sina föräldrar om livet. Men om TV-mediet här spelar rollen av kör, av vittne, så är det långt från det antika dramats ödmjuka sanningsvittnen, här ingriper den, banaliserar och påverkar sköendet. "Blev det bra?" frågar Luca kokett när intervjun är över och han ska föras tillbaka till cellen, och det är egentligen då vi känner riktig fasa. Hur har då Göran Stangertz och ensemblen på Hipp tagit hand om denna öppnade, teatraliserade Norénska pjästext?

Tyvår med ett rätt förvirrande och ojämt resultat. Här har man inte vågat lita på texten, utan sprängt in citat ur Sofokles "Oidipus", lagt in ytterligare en "kör" av bandagerade och blodiga ungdomar som hoppar runt, och även TV-inramningen har utvidgas med att låta oss i publiken agera applåderande studio-publik. Jag önskar att den strama obönhörlighet som finns i texten skulle få en motsvarande renhet i uppsättningen, här skymmer tills slut alla upptåg sikten.

Ensemblen är också ojämn, Lars Passgård har svårt att fylla Erics roll, denna en av Noréns arketyper för en svikande fader - psykoanalytikern som inlett ett förhållande med en ung manlig fd patient, figuren har vi sett förr, och här är ju den unge mannen tom hans egen son. Monica Stenbecks Rosa har nerv och desperation, men inte heller hon förmår uttrycka rollgestaltens komplikation. Bäst klarar Mats Rudal som sonen Luca att få det Norénska bettet i repliken, de snabba kasten mellan lägnan, ironi, och ångest, och han har en kuslig tomhet ekande i det solbrända och muskelpumpade bröstet. Nina Gunke är också utmärkt som programledare, utan att karikera eller moralisera fångar av en nutidens tvetydiga körledare.

Så även om Göran Stangertz uppsättning inte riktigt lyckats gestalta världens och familjens färd i våra blodbanor, så hoppas jag att detta första försök med pjäsen "Blod" inte var det sista.

Rescensioner av teaterpjäsen

Oidipus som hiv-positiv bög

Pjäsa: Blod av Lars Norén

Regi/scenografi/kostym: Göran Stangertz

Koreografi: Lotta Lagerström

Rosa (Catarina): Monica Stenbeck, **Eric** (Ernesto): Lars Passgård, **Luca** (Ramon): Mats Rudal, **Madeleine H** (Francois Garret): Nina Gunke, m fl.

Hipp, Malmö

Blod är den första pjäs som sätts upp i Sverige sedan Norén med buller och bång lämnade Dramaten. Den markerar även någonting nytt då Norén i Blod har övergivit den svenska borgerliga familjens hemligheter och istället låter handlingen ta plats i Paris med en politisk bakgrund och samhällskritisk skildring av media. Men mest märkbart är de intertextuella banden till Oidipusmyten i form av paralleller till och citat ur Sofokles Kung Oidipus.

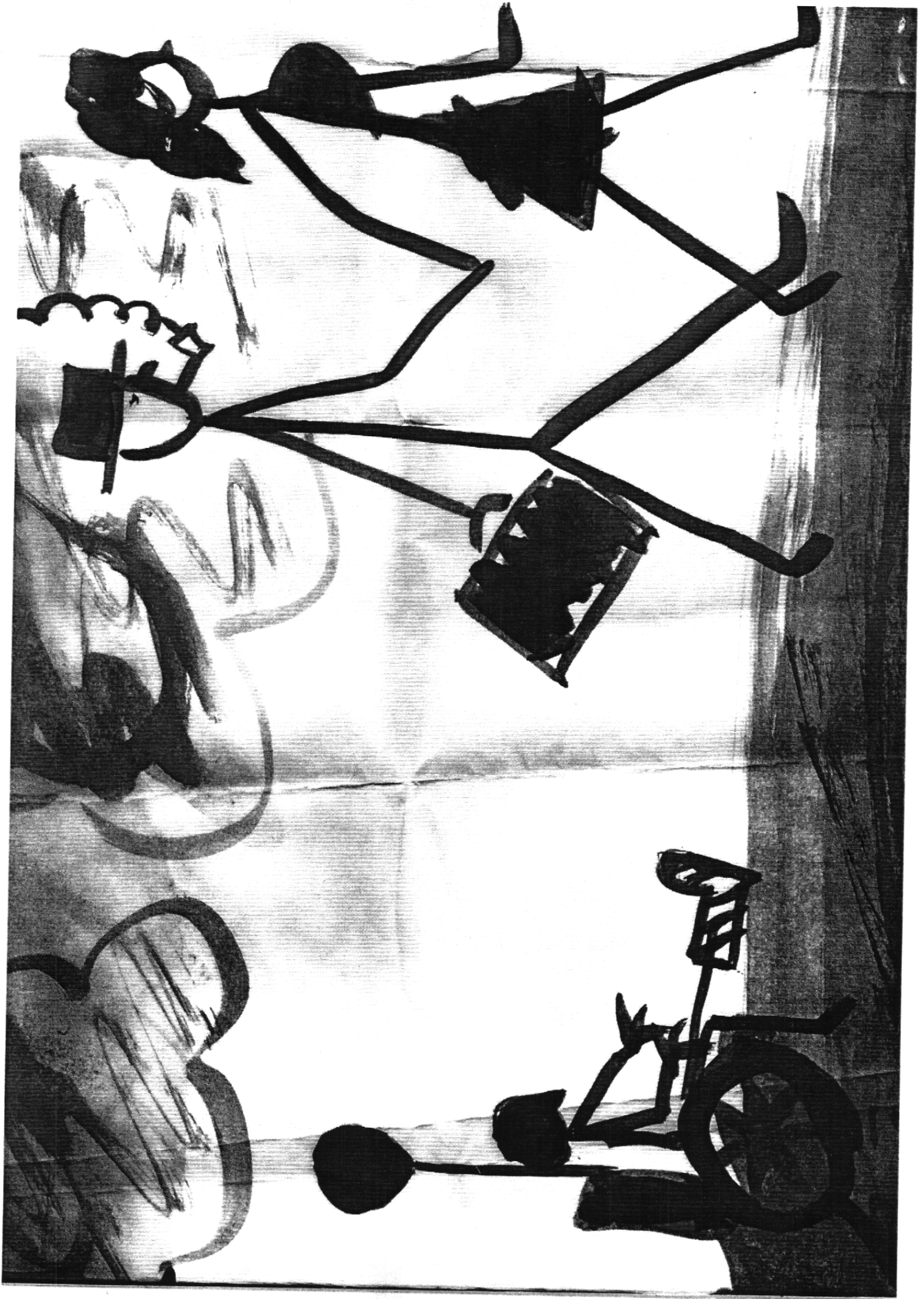
Paret Rosa och Eric tvingas på grund av sina politiska åsikter fly från Chile och tappar samtidigt bort sin lille son. I Paris når de berömmelse, hon som journalist, han som terapeut men deras liv präglas av minnet av sin förlorade son. Pjäsens yttre ram är en tv-intervju med Rosa i ett kulturprogram där hon berättar om sitt händelserika liv. Sonens identitet avslöjas lika dramatiskt och förväntat som i Sofokles pjäs när det visar sig att han är Erics älskare sedan ett halvår tillbaks och dessutom hinner förföra sin moder. Blod är en tät föreställning. Skådespelarnas lågmälda tolkningar står sig väl mot den starka scenografin. Mats Rudal lyckas med att axla en karaktär som pådyvlat stereotypa drag som homosexuella män antas äga.

Blod är helt och hållet Göran Stangertz pjäs. Han har både regisserat och ansvarat för scenografin, som är i linje med tidigare Hipp produktioner, avskalad och symboliskt laddad där de enskilda föremålen får stor betydelse för att karaktärisera rollerna och handlingen. Dessutom multimediala lösningar med tv-ålderns alienerande distanseringseffekt i form av bildspel, ett poängterat ljudrum och växlingar mellan flera samtidigt närvarande scener.

Det är en vansklig balansgång som Norén har företagit sig. Stangertz tycks inte vara säker på hur han ska förhålla sig till pjäsen och myten. Det som i tidigare pjäser av Norén har behandlats i det outtalade mellan raderna skrijs i Blod åskådaren på näsan. Samtidigt som Oidipusmyten används för att förtydliga problematiken leder parallelliseringen också till övertydlighet på gränsen till det banala. Avsikterna blir otydliga. Stundtals laddar det handlingen, som när en mytisk Oidipus bakom en glasskiva betraktar nutidens motsvarighet men faller allt för ofta pladask i dialogen som är rak men alltför klichéfyllt.

Blod är med sin moderna Oidipussaga en intressant betraktelse över dagens samhälle men uppsättningen känns osäker på vad den vill lägga tyngdpunkten på, allvar eller ironi, nutid eller myt.

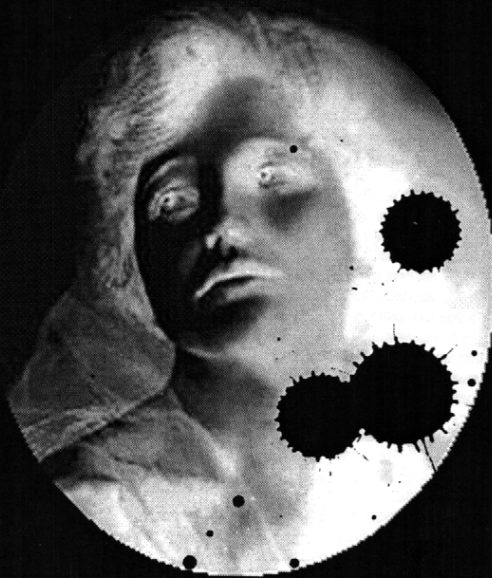
Recension av Helena Ljungström

BLOD

*Slattered dreams lay next to broken glass
I wonder if tonight will be my last
I need an angel who can rescue me
To save me from my mental symphony*

- Ozzy Osbourne: S.I.V. -

catarina

Catarina Escobar är 44 år gammal och utbildad journalist. Tack vare hennes kritiska artiklar tvingades hon fly från diktaturen i Chile tillsammans med sin man, Ernesto, för sexton år sedan. Med ett dödshot från regeringen hängande över sig flydde de till Europa och lämnade sin son Paolo efter sig på ett sjukhus. Det var inte någonting de ville göra, det var olyckliga omständigheter som gjorde att de var tvungna.

De sexton år hon tillbringat i Paris med sin man har präglats av efterlämnandet av Paolo. Catarina har haft återkommande depressioner och det tog lång tid innan hon ens fungerade som samhällsmedborgare. Idag är hon författare och har under flera år arbetat med sin bok *Skuggan av taggtråd*, som nyligen kommit ut. Boken har varit det som hållit Catarina vid liv under dessa år, utan den skulle hon troligtvis tagit sitt liv. Ernesto har en egen praktik och arbetar sålunda som psykolog på mer än heltid. Polisen i Paris anlitar honom ibland, vilket gör att han emellanåt måste ge sig iväg mitt i natten eller inte kommer hem alls.

Paolo

När Catarina och Ernesto tvingades fly råkade Paolo ut för en olycka, han blev påkörd av en bil och de var tvungna att köra honom till ett sjukhus. Det fanns ingen möjlighet för dem att stanna i landet utan de tvingades fly utan sin son. Deras avsikt var att återkomma och hämta honom när situationen i Chile stabiliserats. Det sista minnet Catarina har av Paolo är att han sitter i en rullstol med en röd ballong han fått av Ernesto.

Under alla år i Paris har hon gjort allt hon kunnat för att återfinna Paolo och vid ett flertal tillfällen har hon rest tillbaka till Chile för att leta efter honom där, allt utan resultat. Ernesto har ibland försökt få henne att ge upp, men hon har envist kämpat på. Boken är ett led i detta sökande och hon hoppas att någon, någonstans, ska känna igen någonting och kunna komma med upplysningar.

Catarinas förhållande till Ernesto

När Catarina förälskade sig i Ernesto var han en stilig yngling med ett hett temperament. Han var en passionerad och romantisk älskare, han fick henne att känna sig som den enda kvinnan i världen. Den Ernesto Catarina är gift med i dag är diametralt motsatt den hon förälskade sig i. Ernesto tog efterlämnandet av sonen väldigt hårt och sedan de flydde från Chile har han förändrats oerhört mycket. Till en början ville han hemskt gärna ha ett barn till, men Catarinas svåra depressioner och tunga medicinering gjorde det omöjligt att ha någon form av sexliv. När hon började skriva sin bok och därmed bearbeta sina minnen och känslor låg de med varandra sporadiskt. Det blev aldrig några barn av det, eftersom Catarina är steril, och Ernesto var uppenbarligen besviken. Troligtvis är det faktum att det inga barn blivit som gjort att Ernesto slutat älska Catarina. Under tiden i Paris har de glidit ifrån varandra, långsamt, men obönhörligt. Ernesto tjänar väldigt bra på sin klinik så ingenting fattas dem materiellt, men på det emotionella planet saknas en hel del. Catarina kan inte riktigt minnas när Ernesto senast älskade med henne, eller ens tog i henne. De talar inte särskilt ofta med varandra, annat än om triviala ting. Catarina har funderat på att lämna Ernesto, men har inte känt att hon haft ork tack vare boken som tagit all hennes tid och kraft. Nu när den är färdig finns det egentligen ingenting som håller henne kvar hos Ernesto, men hon är inte säker på att han skulle klara ett uppbrott.

Catarinas inre

Catarinas tillvaro präglas av den enorma saknaden av sonen, Paolo. Vid ett flertal tillfällen i Chile plockades Catarina in av militären för förhör. Under dessa förhör misshandlades och våldtogs hon upprepade gånger. En följd av detta är att Catarina nu är steril och sålunda är Paolo det enda barn hon någonsin kommer att få. Detta faktum är en starkt bidragande orsak till hennes besatthet av att återfinna sonen.

Catarina är folkskygg och tillbakadragen. Hon ogillar folksamlingar och är paniskt rädd för mörker.

Catarina utåt

Catarina är en vacker kvinna för sina år, hennes kropp bär dock ärr från miss-handeln i Chile. Hon är lugn och sansad. När hon är ensam kommer ofta tårarna tillsammans med ångesten och saken av Paolo.

I skuggan av taggtråd

Boken behandlar hela Catarinas liv från barndomen fram till nu. Den tar upp hennes önskan att bli journalist, hennes kamp att få jobb på tidningarna, längtan efter sonen, kärleken till Ernesto, övergreppen av polisen, olyckan, längtan, smärtan... allt. Det är en naken och mycket personlig bok. Allt som hon och Ernesto borde talat om och bearbetat tillsammans genom åren har hon skrivit ner. Allt det hon aldrig berättat för någon finns med här.

Utdrag ur "I skuggan av taggtråd"

"Det är svårt att förstå hur djup en människa egentligen är. När jag tvingades lämna min sin, Paolo, på sjukhuset i Chile började jag tappa fotfästet, och när vi installerat oss i Paris halkade jag och föll. Det tog mig närmare tio år innan jag slutligen träffade botten. Min bok är det enda sätt jag har att klättra upp igen, jag kommer troligtvis aldrig att komma upp ur den mörka kalla brunnen någonsin. Den enda tröst jag har är att jag åtminstone klättrat så långt att jag kan se ljuset som silar ner ovanifrån. Även om jag aldrig kommer att sitta på brunnslocket och sola mig kommer jag i alla fall att kunna känna värmen ovanifrån."

"Paolo satt där, i rullstolen, med sitt gipsade ben och den röda ballongen i handen. Han tittade på mig med tårfyllda ögon och frågade "varför måste ni ge er av". Jag strök bort tårarna från hans kind och svarade att vi inte hade något val, Chile var farligt för oss. Jag lovade honom att vi skulle komma tillbaka för att hämta honom så snart faran var över. Han tog min hand och kramade den så hårt att hans små knogar blev alldeles vita och tittade på mig med sin stora bruna ögon. "Ta mig med mamma, lämna mig inte här". Det ögonblicket var det svåraste i hela mitt liv, jag visste att jag var tvungen att lämna honom, men kunde inte förmå mig att släppa hans hand. Ernesto fick slita mig från hans grepp och dra iväg mig till sjukhusets grind. Bakom mig hörde jag Paolos förtvivelade skrik och hjärtskärande gråt. Ingen för-älder kan göra någonting sådant mot sitt eget barn och gå oförstörd ur det. Jag levde i ett emotionellt tomrum i flera månader efteråt och kan inte minnas att jag över huvud taget ens andades."

"Idag vet jag kanske att jag aldrig kommer att få återse Paolo, men jag accepterar det inte. I sexton långa år har jag letat efter honom, i sexton långa år har jag låtit mitt äktenskap tyna bort. Priset för att acceptera det oundvikliga och högt säga 'jag kommer aldrig att återse min älskade son' är alldeles för högt. Det finns ingenting i hela världen som märtar mer än förlusten av sitt barn. Vetskapen att han finns där någonstans och att jag svikit mitt löfte till honom sitter som en klump is runt mitt hjärta."

AKT V

Scen 1: Upptäckten

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Ernesto, Ramon och Catarina

Situationen är ett faktum. Du känner egentligen inte att du gjort någonting fel, men är orolig för hur Ernesto ska klara situationen. Försök lugna honom, var rationell. Framför allt - försök lösa situationen, tala med Ernesto. Visa att du faktiskt bryr dig om honom, håll om honom, trösta honom.

Scen 2: Intervju med Ramon

Personer: Francois Garret och Ramon

Scen 3: Avrundningen

AKT I

Scen 1: Introduktionen

Scen 2: Intervjun

Plats: En TV-studio

Personer: Catarina, intervjuare, Ernesto (hemma), Ramon (hemma)
Du är inbjuden av Francois Garret, kulturmagasinet *Imago*'s programledare, för en intervju med anledning av din nyutkomna bok, *I skuggan av taggträd*. Du är oerhört nervös och osäker. Du skulle aldrig ställt upp om det inte var för att Francois lovat att de skulle prata om din son och att hans bild skulle visas. Det är kanske hopplöst, men det kanske kan ge någonting.

Scen 3: Middagen

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ernesto och Catarina

TV-programmet gick inte bra. Prata med Ernesto om ditt framträdande, tror han att någon kommer att känna igen bilderna på er pojke, tror han att någon är intresserad av er historia, varför pratar han aldrig med dig, varför älskar han aldrig med dig, varför, varför...? Låt inte känslorna rusa iväg.

AKT II

Scen 1: Catarinas monolog

Plats: Catarinas och Ernestos vardagsrum

Person: Catarina

Berätta om ditt liv med Ernesto, berätta om Paolo. Berätta om vad som hände vid förhören i Chile, beskriv dina känslor och tankar.

Beskriv hur du ser Catarina, hennes tankar och känslor. Vem är hon egentligen?

Scen 2: Boksigneringen

Plats: En av Paris bokaffärer

Personer: Catarina och Ramon

Den vackre ynglingen som ger dig så mycken uppmärksamhet är onekligen en vacker man, verkar han vara intresserad av dig? Vågar du ta kontakt? Någon att prata med, som verkligen lyssnar, skulle onekligen vara behövt.

Scen 3: Besöket

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ramon och Catarina (senare Ernesto)

Det är en vanlig dag för dig, Ernesto gick till kliniken i morse och du har spenderat dagen med att se på TV och läsa några böcker. Du är uttråkad och rastlös.

AKT III

Scen 1: Bråket

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Ramon och Ernesto

Scen 2: Middagen

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ernesto, Catarina och Ramon

Bry dig inte om vad Ernesto tycker, du ska minsann ha en trevlig middag med lite stimulerande konversation. Kan inte Ernesto ge dig det får du väl söka det någon annan stans. Middagen blir av...

Scen 3: Ernestos monolog

Plats: Ernestos och Catarinas vardagsrum

Person: Ernesto

AKT IV

Scen 1: Grälet

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Catarina och Ernesto

Du känner en tomhet inom dig. Du har ingenting som sysselsätter dig på samma sätt som när du skrev boken. Längtan efter Ernestos famn, eller en famn vilken som helst, gör sig påmind. Saknaden av ett fysiskt förhållande, bristen på kärlek i ditt liv bedövar dig.

Försök få lite ömhet och kärlek från Ernesto, försök prata med honom om ert liv, vad som gått fel. Nämn *inte* någonting om dina tankar på att lämna honom. Bli gärna upprörd och högljudd om så skulle behövas.

Lämna upprört lägenheten när du känner att scenen är uttömd...

Scen 2: Föreningen

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Catarina och Ramon

Längtan efter mänsklig kontakt är överväldigande, plötsligt gör sig hela din känslotomma tillvaro sig påmind. Du minns inte när du sist kände dig attraherad av någon. Grälet med Ernesto har fått dig att bestämma dig, du *ska* lämna honom - så småningom...

Nästan omedvetet har du sökt dig hem till Ramon för att där söka den kärlek du inte får av din man. Det är länge sedan du förförde någon och du vet inte riktigt hur du ska gå till väga, agera nervöst och lite osäkert. Se dock till att Ramon verkligen förstår att du vill ligga med honom.

Scen 3: Ramons monolog

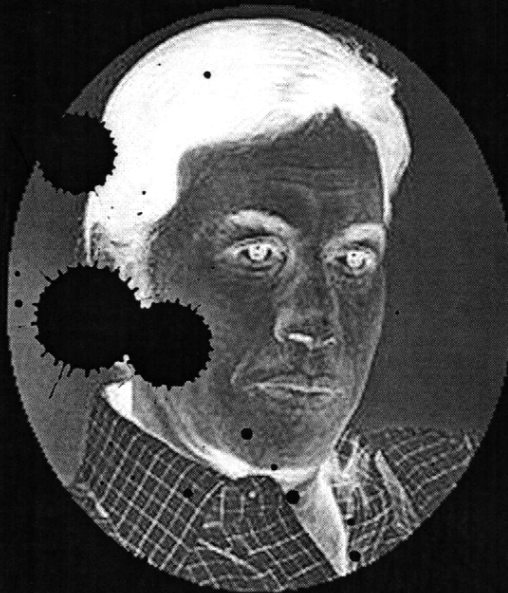
Plats: Hos Ramon

Person: Ramon

BLOD

*They'll never see what I've seen
They cannot know, who I've been
The things I've done, they torture me
But I need them, for they are me*

- My Dying Bride: The Dark Coress -

ernesto

AKT V

Scen 1: Upptäckten

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Ernesto, Ramon och Catarina

Efter grälet med Catarina flydde du lägenheten och vandrad iväg längs Paris gator mot någon bar. Du satt där i fyra dry martini och vandrade sedan iväg i natten mot Ramons lägenhet. Du såg att det var mörkt i lägenheten, antingen var Ramon inte hemma eller så sov han. Hur som helst öppnade du dörren med din nyckel och klev in.

Släpp alla dina känslor lösa, låt allt det du hållit tillbaka i alla år välla fram. Varför? Hur kunde han? Hur kunde hon? Ställ till en scen!

Scen 2: Intervju med Ramon

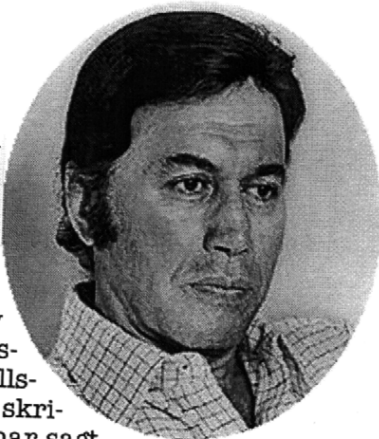
Plats: Fängelsets besöksrum

Personer: Francois Garret och Ramon

Scen 3: Avrundningen

Ernesto Escobar är 52 år gammal och utbildad psykolog och psykoterapeut. Han flydde från diktaturen i Chile tillsammans med sin fru, Catarina, för sexton år sedan. Tack vare Catarinas regeringskritiska artiklar tvingades de fly ut ur Chile. Med ett dödshot från regeringen hängande över sig flydde de till Europa och lämnade sin son Paolo efter sig på ett sjukhus.

De sexton år han tillbringat i Paris med sin hustru har präglats av efterlämnandet av Paolo. Catarina har haft återkommande depressioner och det tog lång tid innan hon ens fungerade som samhällsmedborgare. Idag är hon hemmafru och hobbyförfattare. Hon har skrivit en bok, en bok som Ernesto inte vill läsa av rädsla för vad hon har sagt i den. Han låtsas som om den egentligen inte finns och pratar inte om den. Ernesto har en egen praktik och arbetar sålunda som psykolog på mer än heltid. Polisen i Paris anlitar honom ofta när det är något akut fall. Detta gör att han ofta är borta från hemmet, vilket han trivs med.

Paolo

När Catarina och Ernesto tvingades fly råkade Paolo ut för en olycka, han blev påkörd av en bil och de var tvungna att köra honom till ett sjukhus. Det fanns ingen möjlighet för dem att stanna i landet utan de tvingades fly utan sin son. Deras avsikt var att återkomma och hämta honom när situationen i Chile stabiliserats. Det sista minnet Ernesto har av Paolo är att han sitter i en rullstol med en röd ballong han fått av Ernesto.

Under alla år i Paris har Ernesto och Catarina gjort allt de kunnat för att återfinna Paolo och vid ett flertal tillfällen har Catarina rest tillbaka till Chile för att leta efter honom där, allt utan resultat. Ernesto har ibland försökt få henne att ge upp, men hon har envist kämpat på. Ernesto har för länge sedan gett upp hoppet att någonsin återfinna Paolo, men vet hur viktigt sökandet är för Catarina.

Ernestos förhållande till Catarina

Catarina tog förlusten av Paolo betydligt hårdare än Ernesto. Hon hade djupa depressioner i flera år efter det att de lämnat Chile. Hon var läbil och han var tvungen att medicinera henne för att hon över huvud taget skulle kunna vistas utanför den slutna vården. Deras sexliv blev väldigt lidande av det här och Ernestos önskan om ett nytt barn uppfylldes aldrig. De senaste sju åren har de inte ens kyssts och än mindre legat med varandra. Ernesto saknar det inte ens, de har glidit för långt isär för att han ens ska känna någon saknad längre.

För några år sedan började Catarina skriva en bok och hennes depressioner har blivit allt mer sällsynta sedan dess, istället har hon slutit sig inom sig själv. Ernesto vet inte om han klarar av att se henne tyna bort längre. Han har haft allvarliga funderingar på att skilja sig från Catarina och istället börja ett nytt liv med, eller kanske ännu hellre utan, Ramon.

Ernestos förhållande till Ramon

Ernesto minns inte när han först började attraheras av yngre män, men Ramon var den förste man han verkligen förälskat sig i. De träffades för två år sedan när Ramon kom till honom som patient. Han hade svåra förträngningar och var gravt manodepressiv. Ernesto förälskade sig så småningom i Ramon och de började umgås privat som älskare. Oftast träffas de i Ramons lilla lägenhet, Ernesto har egna nycklar dit. Sedan de började umgås som älskare har Ramon slutat gå i terapi för Ernesto. Ramon har tjatat på Ernesto om att han ska lämna Catarina och flytta ihop med honom istället, men Ernesto vet att det förmodligen skulle ta livet av Catarina. Han vill lämna henne, men känner att de gått igenom för mycket tillsammans för att han bara ska gå.

Förhållandet med Ramon har slitit hårt på Ernesto. Ramon är betydligt mycket yngre och nöjer sig inte med lugna hemmakvällar. Samvetskvalen och den fysiska skillnaden mellan de två har gjort att Ernesto de senaste månaderna sökt sig till Ramon allt

mer sällan. Han är osäker på vad han egentligen vill och känner att han behöver tid att fundera över sin situation.

Ernestos inre

Ernesto har inte alltid varit som han är idag, när han gifte sig med Catarina var han en passionerad och kärleksfull man. Förlusten av Paolo tog Ernesto mycket hårt och han förträngde och stängde av de känslor som gjorde så ont. Samtidigt tappade han så gott som helt förmågan till att känna någonting alls. Först när Ramon kom in i hans liv började hans känslor göra sig påminda och blomma ut. På något sätt har han lyckats blunda för det faktum att han och Catarina har allvarliga problem. Han använder ofta sin profession för att trycka ner Catarina och undvika djupa och besvärliga samtal.

Ernesto utåt

Utåt verkar han vara en ytterst samlad och behärskad man. Han talar lungt och bryter sällan ut i några känsloutttringar. Ernesto är en framgångsrik terapeut och har gott om pengar vilket syns både på hans kläder, bil och lägenhet.

AKT III

Scen 1: Bråket

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Ramon och Ernesto

Ramon har varit i *din* lägenhet och umgåtts med din fru en hel förmiddag, Gud vet vad han hasplat ur sig till henne, som hon inte talat om för dig. Catarinas psykiska hälsa är inte särskilt god och Ramon kan inte springa omkring och göra henne upprörd.

Kanske är det dags att göra slut med Ramon? Du är osäker på om det bara är din upprördhet och ilska som får dig att känna det så eller om det faktiskt är så.

Tala med Ramon, tala om ert förhållande, om deras förhållande. Var samsad, men visa att du är upprörd, försök få honom att förstå vad sådana tilltag kan leda till.

Scen 2: Middagen

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ernesto, Catarina och Ramon

Vad har hon nu hittat på? En middag? Du har haft en jobbig dag och vill helst av allt bara titta på tv och ta en whisky. Försök avstyra middagen, men inte för ihärdigt, hon får ju inte misstänka att det beror på Ramon.

Scen 3: Ernestos monolog

Plats: Ernestos och Catarinas vardagsrum

Person: Ernesto

Berätta om varför ditt och Catarinas liv blivit som det blivit, tala om hur det var förr, hur det är nu. Berätta om Ramon och ert förhållande, varför förälskade du dig i honom?

Beskriv helt enkelt hur du ser Ernesto, hur han är och hans känslor är.

AKT IV

Scen 1: Grälet

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Catarina och Ernesto

Du har sett fram emot en lugn och stilla kväll med en god bok, Mozart och några glas vin. Undvik alla försök till fysisk kontakt eller djupare samtal, gör det på ett indirekt sätt. Avspisa inte försöken i direkta ordalag, du har mycket att tänka på, huvudvärk, ont i ryggen, utarbetat etc. Bli upprörd om det känns rätt, men överdriv inte. Försök styra in samtalet på någonting betydligt mer trivialt.

Scen 2: Föreningen

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Catarina och Ramon

Scen 3: Ramons monolog

Plats: Hos Ramon

Person: Ramon

AKT I

Scen 1: Introduktionen

Scen 2: Intervjun

Plats: Hemma hos Catarina och Ernesto

Personer: Catarina, intervjuare, Ernesto (hemma), Ramon (hemma)
Din fru ska framträda i kulturmagasinet Imago med anledning av sin nyutkomna bok. Titta på programmet...

Scen 3: Middagen

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ernesto och Catarina

Behandla Catarina vänligt, men ignorera henne nästan. Du vågar inte engagera dig i hennes problem längre. Ditt sinne är upptaget av ditt förhållande med Ramon och hans ständiga tjat om att du ska lämna Catarina. Var disträ, tänk länge innan du säger något och försök att inte bli inbegripen i samtal om någonting som verkligen betyder någonting. Undvik konfrontation.

AKT II

Scen 1: Catarinas monolog

Plats: Catarinas och Ernestos vardagsrum

Person: Catarina

Scen 2: Boksigneringen

Plats: En av Paris bokaffärer

Personer: Catarina och Ramon

Scen 3: Besöket

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ramon och Catarina (senare Ernesto)

Det var ovanligt lite att göra på kliniken idag så du kommer hem i rimlig tid. Få ut Ramon ur lägenheten med så lite tumult som möjligt. Försök utröna vad han sagt till Catarina och varför han var där.

BLOD

*A crimson pool so warm + deep
Lulls me to endless sleep
Your hand in mine - I will be brave
Take me from this earth
An endless night - this, the end of life
From the dark I feel your lips
And I taste your bloody kiss*

- Type O Negatives: A Death in the Family -

ramon

AKT I

Scen 1: Introduktionen

Scen 2: Intervjun

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Catarina, intervjuare, Ernesto (hemma), Ramon (hemma)

Du sitter hemma i din ostädade etta och läser en bok. TVn är påslagen för att du inte ska känna dig alltför ensam och övergiven.

Scen 3: Middagen

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ernesto och Catarina

AKT II

Scen 1: Catarinas monolog

Plats: Catarinas och Ernestos vardagsrum

Person: Catarina

Scen 2: Boksigneringen

Plats: En av Paris bokaffärer

Personer: Catarina och Ramon

Ditt intresse för Catarina väcktes när du såg hennes framträdande i Imago, det var du som övertalade ägaren att bjuda in henne. Se det som ett sätt att kanske komma Ernesto in på livet, om han vägrar svara på dina samtal kan du kanske lyckas via Catarina.

Catarina är sannerligen en attraktiv kvinna för sin ålder, försök avgöra om hon finner dig attraktiv.

Var charmant mot Catarina, se till att hon känner det som om du var attraherad av henne. Rör vid henne *lite* för ofta, när du frågar om hon behöver någonting viska det i hennes öra.

Scen 3: Besöket

Plats: Ernestos och Catarinas lägenhet

Personer: Ramon och Catarina (senare Ernesto)

Du har tröttnat på Ernestos oförmåga att besvara dina samtal. Du bestämde dig för att besöka Catarina i hemmet - Ernesto har bara förbjudit dig att ta kontakt med *honom* där. Du hoppas att sätta lite fart på honom och skrämma honom att ta kontakt med dig. Du behöver verkligen honom nu, du behöver hans varma omfamning och hans mjuka, lugna stämma som säger att allt är bra, att allt kommer att ordna sig.

Oron och ångesten över ditt HIV-besked sliter verkligen i ditt inre och du behöver verkligen någon att tala med nu, du behöver någon som bryr sig om dig.

Berätta *inte* för Catarina om ditt och Ernestos förhållande, berätta ingenting om din HIV.

AKT V

Scen 1: Upptäckten

Plats: Ramons lägenhet

Personer: Ernesto, Ramon och Catarina

Njut av situationen, var lite kaxig och nedlåtande mot Ernesto. Teckningen är från din barndom, det enda du har kvar.

Scen 2: Intervju med Ramon

Plats: Fängelsets besöksrum

Information till den här scenen kommer att delas ut av spelledaren när det är dags.

Scen 3: Avrundningen